

Sygn. akt III CSK 270/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku A. G.-T.
przy uczestnictwie W. R., [...], K. J. s. K., [...], K. J., [...]
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości rolnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 marca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika K. J.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 października 2010 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika K. J. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 kwietnia 2017 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Uczestnik powołał się we wniosku na pierwszą przyczynę kasacyjną. Istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy osoba, nie będąca w dniu 4 listopada 1971 r. obywatelem polskim, mogła nabyć własność nieruchomości rolnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. z 1971 r., Nr 2, poz. 25 ze zm.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Zagadnienie to musi przy tym rzeczywiście występować w sprawie i mieścić się w zakresie problematyki,

która podlega badaniu w postępowaniu kasacyjnym ze względu na jego związek z podstawą faktyczną i prawną zaskarżonego orzeczenia oraz podstawami kasacyjnymi. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie w sposób przyjęty przy przedstawianiu przez sąd powszechny zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy (art. 390 § 1 k.p.c.). Powinien także przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazać zasadność preferowanego sposobu jego rozstrzygnięcia, a także wadliwość rozwiązania przez Sąd drugiej instancji postawionego problemu prawnego w sposób rzutujący na wynik sprawy.

Podniesiona przez skarżącego kwestia prawna nie spełnia przedstawionych wymagań, albowiem pozostaje w oderwaniu od ustaleń faktycznych wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Wynika z nich, że uwłaszczony na samoistnie posiadanych przez siebie gruntach rolnych, S. T. posiadał obywatelstwo polskie do swojej śmierci w 1996 r. i nie został go pozbawiony w sposób wskazany w obowiązującej wówczas ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. poz. 353, z późn. zm.). W związku z tym odpowiedź na zadane przez skarżącego pytanie nie ma związku ze sprawą, co oznacza niewykazanie przesłanki uzasadniającej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.